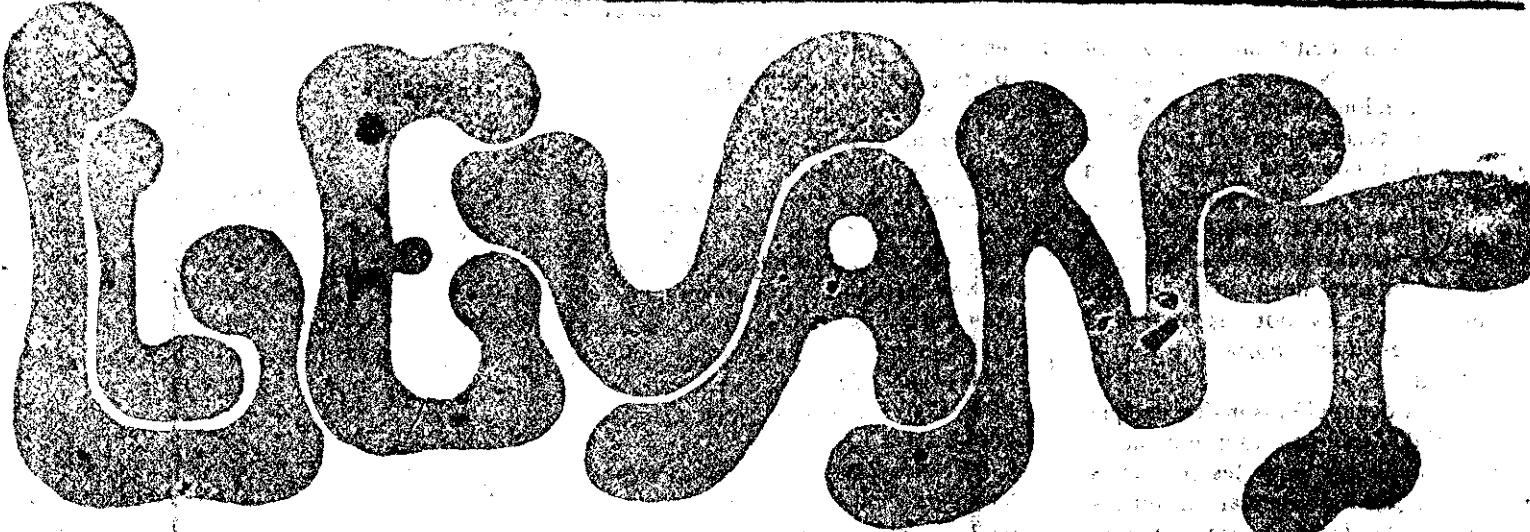

PREUS

Arrib. Un trimestre . . . 1'50
 A l'exterior . . . 7'00
 A l'estranger Id. . . . . 10'00

Número solt: 10 cts.

Redacció i administració
 Quatre Cantons, 3
 (ARTA) Mallorca

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

El feixisme italià

VI

LA DECEPCIÓ DE LA VICTÒRIA

Amb la fi de la guerra començà per a Europa un període de profunda pertorbació espiritual (tant o més intensa que la pertorbació econòmica) que dura encara i durarà molts anys, produint conseqüències molt difícils de preveure.

Aquesta pertorbació espiritual s'ha produït, així an els pobles que participaren en la guerra com en els que n'estigueren apartats, i, entre els primers, es dona el cas paradoxal que la crisi espiritual hagi sigut més intensa en els pobles vencedors que en els pobles vençuts.

En els pobles vencedors, amb la sola excepció d'Anglaterra, s'ha produït el que en podríem dir la decepció de la victòria, que en cada país ha tingut expressions i conseqüències especials i que a Itàlia ha sigut un dels factors més decisius en la generació i en el triomf del feixisme.

A que es produïs aquesta decepció hi han concorregut diverses causes, essent la principal l'haver xifrat en la victòria il·lusions irrealitzables.

En l'orde econòmic, hi havia la il·lusió que tots els estralls de la guerra cauriens sobre el vençut, quedant l'economia dels vencedors, o enfortida o intacta. Aquesta il·lusió s'hauria pogut realitzar amb una guerra curta, que no hagues consumit major quantitat de riquesa que aquella que s'hagues pogut extreure dels pobles vençuts. Una guerra tan llarga

i costosa com la darrera guerra en la qual el consum de riquesa excedia enormement la capacitat de pagament dels vençuts, qualsevulla que ells fossin, convertia en irrealitzable aquesta il·lusió: la guerra havia d'essser una ruïna per a tots, i els vencedors, a l'igual que els vençuts, havien de sofrir de l'empobriment general creat per la guerra i havien d'adoptar, en la pau, l'esforç necessari a produir allò que en la lluita havien treballat per destruir.

En l'orde nacional, cadascún dels pobles que participà en la guerra es feia la il·lusió que, en venir la victòria, veuria realitzats tots els seus ideals nacionalistes i imperialistes. Una guerra és i ha sigut sempre —i no pot esser altre cosa— l'affirmació més aguda de nacionalismes contraposats. Una guerra és, i serà sempre, una empresa imperialista, expressió de l'afany d'estendre la forsa i el poder d'un poble a costa de la forsa i el poder d'un altre poble rival. Les guerres en nom d'un ideal suprenacional o extranacional, guerres de principi, guerres de religió, han sigut sempre en el fons guerres imperialistes desfressades: imperialisme nacional quant s'ha tingut concepte de Nació; impeialesme de dinastia o d'aquesta, an una dinastia o una casta encarnaven o agavellaven el sentiment nacional.

I, en la darrera guerra, es produí un fet que havia de frustrar la satisfacció dels ideals

nacionalistes, històrics, ràcials, que cada bel·ligerant aportava a la guerra i que eren el veritable motor de llur acció bélica: la convergència, en un mateix agrupament, de nacionalismes contraposats. Entre els bel·ligerants de cada bandol—principalment entre els del bandol vencedor—la història i la geografia han podut incompatibilitats irreductibles en llurs aspiracions nacionalistes. En períodes de normalitat, la forsa dels fets acomplerts i la nocíó d'una impotència actual per a modificarlos, fa possible l'acomodament, l'amigable convivència, i adhuc l'aliança basada en un odi comú contra un tercer, de nacions el suprem ideal nacional de les quals és incompatible. Però, en venir una guerra, sublimació i exacerbació de tots els sentiments nacionalistes d'un poble, el màxim ideal nacional reviu violentament i floreix l'obsesió de la seva realització immediata i total.

El fet que lluitessin junts en la darrera guerra pobles al màxim ideal dels quals és incompatible, no impedí la producció d'aquest fenomen: cadascun dels bel·ligerant estava convençut que ell era el principal factor en l'empresa comuna, que la seva acció era la decisiva, que el seu pes—precisament el seu pes—era el que feia tombar la balança, i, com a conseqüència d'aquesta convicció, que el seu ideal nacional—precisament el seu ideal nacional!—havia de veure's plenament realitzat en cas de victòria; l'aliat vencedor que havés de sofrir, trobaria de sobres una compensació... a costes del vençut! Sèrbia, com a exemple, estava convençuda que era el primer personatge

entre els aliats: per Serbia havia vingut la guerra, per defensarla havia pres les armes la meitat de l'univers; en el període dolent de la guerra, Sèrbia havia sofert les màximes deprèssions i els més cruels martiris. Podien duptar els serbis que, en el moment de la victòria, els que tot ho havien arriscat per a evitarli una humiliació no estarien d'acord a facilitarli, per un acte de voluntat que no implicaria cap sacrifici la realització de llurs ideals nacionalistes? I, l'ideal nacional de Sèrbia, el màxim ideal nacional, era l'Adriàtic, esser el nucli central d'un gran imperi eslau que dominés l'Adriàtic! Que Itàlia hi podria tenir quelcom a dir? Si la Itàlia tenia un camp immens, indefinit, per a la seva expansió al Mediterrani, a l'Africa, al Orient!

Itàlia, pel seu cantó, està convencuda, de 1915 ensà, que la seva intervenció en la guerra, es co que ha decidit, l'unic que ha decidit, la victòria dels aliats: entrant Itàlia en guerra, al costat dels seus aliats, en 1914, França hauria sigut aixafada en poques setmanes a la victòria del triple i hauria signat ja decisiva en 1914; conservant la seva neutralitat, França hauria sucumbit en 1915! tot el mes tard en 1916. L'acció decisiva d'Itàlia, no valia com a premi la realització del gran ideal nacional de convertir l'Adriàtic en un llaç d'Itàlia? Sèrbia? Que més pot demanar, aquest poble bàbar, poble d'assassins, que haver salvat la seva existència nacional?

I el que diem d'Itàlia i Sèrbia en l'Adriàtic, ho podríem dir d'Itàlia i França en el Mediterrani d'Itàlia i Grècia en el mar Jònic, de França i Anglaterra a l'Àrabia i a la Palestina, d'Anglaterra i Rússia a Constantinoble i a tot l'Orient.

La decepció que sofrien les petites potències victorioses, es produí ja abans que vejessin contrariada o limitada la realització de llurs somnis nacionals, quant poc després d'iniciada la Conferència de la Pau, els seus representants es trobaren, de fet, enclosos de les negociacions que

convertiren, ben aviat, pel seu dret de representar els Estats més forts— aquell dret del més fort que la victòria dels aliats havia de suprimir per sempre— en una conversa entre Wilson i Lloyd George i Clemenceau, quedan els plenipotenciaris de les altres potències en la situació ridícula del que ha d'assabentarse del que passa a una reunió pel que es pot escoltar per les encletxes d'una porta o pel forat d'una clau.

La que la decepció fos major del que era inevitable, hi contribuí fortament la propaganda que feren les potències de l'Entesa per a dissimular les veritables finalitats de la guerra, aquelles finalitats nacionalistes, imperialistes, base única i justificació única de la guerra mundial com de totes les altres guerres.

Els alemanys tingueren la franquesa de proclamar, del primer moment, la finalitat nacionalista i imperialista de la guerra: feien la guerra per la causa glòria de la bres gran Alemanya per estendre l'hegemonia germanica a tot Europa. Anglaterra proclamà també el caràcter nacional de la seva guerra: entrava en la lluita per a mantenir l'hegemonia britànica, suprimint el perill que per aquesta hegemonia implicava la pujança germanica. Les finalitats humanitàries i democràtiques de la guerra foren sempre per els anglesos article d'esportació. Es per això que Anglaterra no ha senit la decepció de la victòria.

Els altres pobles, moguts en realitat per un sentiment nacionalista-imperialista, alçaren una bandera de guerra que era una immensa hipocrisia: la civilització contra la barbarie; la llibertat contra l'opressió; el dret dels pobles a disposar d'ells mateixos contra la tiranía dels Estats opressors; la democràcia humanitària contra l'imperi dins guerres; la guerra per acabar amb les guerres, per a instaurar la fraternitat entre els pobles, contra l'esperit dominador i agressiu dels imperis de presa. Amb aquests fòrmules, fajagueres i sonores, cercaren i aconseguiren els aliats guanyar en tot el món un ambient favorable a la seva causa, però aquesta ideologia — en la qual no creien cap dels que la inventaren — acabà per esser creguda pels pobles que sostenien la guerra i pels neutrals, que simpatitzaven amb els aliats.

En veir la victòria en els pobles aliats i àdiks en els pobles neutrals que els havien acompanyat amb llur simpatia, es produí un esclat d'entusiasme en el qual tothom xifrava la immediata realització de llurs il·lusions. En aquells moments la persona i el programa de Wilson concentrava la universal simpatia, perquè en les seves fites d'un romanticisme humanitari i generós, tothom hi trobava la solució favorable del seu plet i l'encarnació del seu ideal.

El fet que en la gran guerra no lluitessin exercits professionals, sinó pobles en armes, fou també causa que fomentessin il·lusions que, en esveir-se, havien de provocar profundes i perturbadores decepcions. Durant mesos i anys, en una patriòtica fraternitat d'armes, fuitaren junts patrons i obrers burgesos i proletaris. I aquesta convivència feu sorgir en els patrons la il·lusió que l'obrer, aquell obrer amb el qual compartia els sentiments i els perills en servei de la mateixa pàtria, ja no tornaria a esser el seu enemic.

en l'obrer germinà la il·lusió que el patró tindria amb ell il·limitades generositats en el temps a venir.

I en arribar la pau, una immensa collita de desenganyas succeeix aquesta immensa florida d'il·lusions. I el desengany, la decepció, es l'estimulant de tots els més sentiments, de totes les baixes passions i dels individus. Es sobretot, l'estimulant de la revolta. I ha sigut per això que un vent de revolta s'ha desencadenat a gairebé tots els pobles que sortiren victoriosos de la gran guerra.

A França, la decepció de la victòria ha vingut molt tard i ha vingut paulatinament. Ha durat la il·lusió mentres ha cregut que els pagaments alemanys resoldrien totes les dificultats econòmiques i financeres i que la dislocació definitiva del imperi alemany apartaria per sempre de França el perill de noves invasions germàniques. Per haver conservat la il·lusió de la victòria no sofrí França la crisi d'anarquia que els anys 1919 i 1920 amenaçà submergir tota l'Europa. La decepció ha vingut després i ha vingut tant de mica en mica que el contracop ha sigut tant atenuat que el descontent popular s'ha acontentat amb llançar del Poder els homes que encarnaven una accentuada significació guerrera i nacionalista, que durant molt de temps recollia generals i fervoroses simpaties.

A Itàlia, en canvi, la decepció de la victòria va sentir-se immediatament i totalment, i es per això que a Itàlia aquest transit soportat, de la màxima il·lusió al màxim desengany, produí les conseqüències que estudarem en el pròxim article.

F. Cambó.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

En la vila de Petra va morir casi repentinament, el dia 31 del passat, i a les 2 i mitja del capvespre, el Rt. D. Francesc Torrens Prev.

Pel seu caràcter afable i bondadós s'havia conquistades les simpaties de tots els qui el tractaren.

Era constant col·laborador del periòdic catòlic CORREO DE MALLORCA, i havia treballat molt per l'enllestiment i glorificació del P. franciscà Fr. Júlio Serra, natural de la dita vila, i evangeliador de Califòrnia.

Els seus treballs li havien merescut diferents distincions.

Al mateix temps que donam el condol a la seva atribulada família, per tant sensible pèrdua aixecam a Deu una oració per l'etern descans de la seva anima.

A. E. R. I. P. A.

LA VISITA DE LA COLÒNIA ESCOLAR

Per certes dificultats, que no es del cas nomenar, no poguerem dar, en el número passat, a la crònica de la visita de la colònia escolar a la nostra vila tota l'explicació que se mereix; ara, no obstant anam a fer lo que no poguerem llavonar.

El dia 25 del mes passat, en el tren de les 6 i mitja arribà a la nostra vila la dita colònia, presidida per l'Inspector de 1ª ensenyansa, D. Juan Capó. Tres eren els mestres auxiliars, i 25 el número d'alumnes escolars, anant tots aquells vestits amb el seu senzill uniforme, que consistia en: capell gros, sola camiseta, calsons curts, i esperdenyes,

A l'estació havien acudit a rebrelos el Baile D. Miquel Morey, el R. D Andreu Caselles, el Religidor D. Francesc Noguera, ex-sargent de la Guàrdia Civil, el mestre nacional de Ferreries D. Pere Gara, el Farmaceutic, D. Llorens Garcies i altres personalitats, el nom de les quals sentim no recordar.

Els alumnes escolars, en orde i acompañats de les mentades persones, pels carrers principals de la població se dirigiren al Oratori de St Salvador ondes després de resar una Salve a la Mare de Déu, que allà dalt se venera, i sentir algunes explicacions breus que sobre ella les donà Mossen Andreu Caselles, amb gran piedat i compostura anaren a adorarla.

Voltaren, després, l'antiga murada que al cap demunt de la muntanya se conserva encara, fent tots grans elogis dels espayós i variat panorama, que desde allà se contempla. D'aquí partiren a visitar la Parròquia, ondes després de resar una estació a Stm. Sagrament, pogueren contemplar l'esplèndida il·luminació elèctrica, allà instalada.

Arribats a la Sala on les esperava el Religidor D. Rafael Blanes, metge, que les rebé amb gran amabilitat i cortesia les fou servit un explèndit refreshi repartintlos, al mateix temps, el Baile, D. Miquel Morey, una postal que contenia una vista general de la nostra vila.

Al final, a dins el pati de la Consistorial feren alguns exercicis de gimnàsia, i cantaren alguns himnes patriòtics i cançons populars.

S' hora de sopar havia arribada, i els alumnes escolars, juntament amb els seus mestres, foren alojats per les cases i rebuts amb gran amabilitat.

El rellotge dona les 9. El Teatre Principal s'havia posat de gom en gom. Els alumnes escolars repetiren, demunt l'escenari, els exercicis i cantics de la Sala, i foren aplaudits freneticament.

Al endemà a les 8, partiren cap a les coves eliojant en gran manera, les atencions rebudes de part del poble d'Artà.

Z.

DE SON SERVERA

Diumenge dia 24 l'amo'n Juan Massanet tingué la degradació de caure fentse una ferida a una cama.

Deu li do remei qui pot.

—Diumenge passat se celebrà la festa de Sant Agustí. No fou tant animada com els demés anys. La festa que els altres anys se feia el carrer de la Plaça, enguany s'ha fet a l'avinguda del Ferrocarril. Les carrees de bicicletes, se celebren a les 4, des de l'entrada de Son Servera a la central de St. Llorens. La banda de música que dirigeix D. Juan Llitteres, toca varis pesses de son vast repertori i foren molt elogiades.

—Vengué a passar les dites festes en la nostra companyia el nostre amic, xofre, D. Juan Andreu.

(Corresponsal)

DE CAPDEPERA

Amb gran solemnitat s'han celebrades enguany les festes dels glòrios apóstols S. Bartomeu, Patró d'aquest poble.

El dissapte a les 10, se començà la revetlla que fou preparada pel pirotecnic artanenc l'amo'n Toni Espinosa (a) Correo. La banda d'aquest poble tocà escullides pesses de son repertori.

El dia 24, diumenge, al de matí hi hagué Ofici major amb diaca i subdiacs; el chor Davidic cantà la missa d'en Ravanel·lo. Predicà D. Jaume Sastre.

El capvespre hi hagué corregudes en el cos, guanyant el primer premi dels cavalls el de l'amo'n Jordi Femenias i el segon el de S'Heretat; el de les mules la d'en Sunyé d'Artà i el d'ases el d'en Pruna.

A les 7 del migdia amb assistència de les autoritats i el batle major, D. Pere A. Bauzá després de breu parlament impósà sa Creu de beneficència costejada pel poble, al Tinent de Carabiners d'aquest pueste D. Alvaro Gomero.

Parlaren també D. Mateu Cirer, i el Rt. D. Jaume Sastre essent molt aplaudits.

Dia 25 lo mateix que el dia anterior.

La casa de la Fortuna

(Continuació)

ESCENA VI

Bernat, Rafel i Tomasset

BER. (Apart) L'educació i bons modos d'aquests atlots demostren ben a les clares que son de bona família. En Francesc i n'Antoni m'han dit una cosa que jo no sabia; are convé que pugui conversar amb en Tomasset, totsols perque essent el mes petit sembla el mes innocentet. Però i com és això? He dit que només cri-dassen an en Tomasset i ara veig que venen tots dos. ¿Com és això? Rafel, veten a jugar amb sos meus nets; que'n Tomasset quedí totsol amb mi.

RAF.— Es que'n Tomasset no se sap explicar; diu, se desdiu

ORTOGRAFIA MALLORQUINA

Folletó de gran utilitat. El Sèrvim tot nom qui el demani a 0'75 pts. exemplar 7'50 pts. dotzena

CANSONETES MENORQUINES

Es un apèndice de cansonetes populars recollides per p'Andreu Ferrer a Menorca. Van ben classificades i amb profusió de notes — Es un volum de 199 planes.

Preu 2'50 pts.

RONDAVES DE MENORCA

Precedides d'un estudi de les particularitats dialectals del menorquí. Amb sa lectura s'hi poden passar algunes

veïtades ben alegres.
Un volum de 229—XXIX planes pts.

RONDAVES

MALLORQUINES

d'en Jordi des Recó.— N'hi ha vuit toms publicats i tots les trobareu en la nostra llibreria a 2 pts. tom.

LA CUINA

MALLORQUINA

Llibre del Coc i de la cuinera.— Indispensable a totes les famílies de bon gust. Se ven també aquí. Llibreria escolar i religiosa Artá.

SERVICIO DE CARRUAJES DE BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Cala Ratjada de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

GRANDES ALMACENES San José

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Únicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 | Precio bajo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO
ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR
DE TODAS CLASES

Periódics i Revistes

A qualsevol interès una de les següents revistes s'hi pot suscriure en aquesta llibreria.

TRESOR DELS AVIS

Revista folklorica balear—Preu 3 pts any

D'ACI I D'ALLÀ

Surt mensualment a Barcelona. Molts de gravats i treballs científic i literaris. Preu 1'25 pts. cada mes.

REVISTA D'AGRICULTURA

Surt cada 15 dies, a 1 pts cada mes

ECONOMIA I FINANCES

Surt quinzenal a 1 pts al mes.

Les servirem a qui les demani

BATXILLERS

S'han publicat uns Apuntes de Geografia General i de Europa que contenen el programa d'aquesta assignatura en l'Institut de Palma. Sols valen dues pts. Son de molta utilitat als estudiants.

PAL-LAS

Únic diccionari espanyol enciclopèdic manual ilustrat en cinc idiomes: espanyol, francès, anglès, alemany, italià. Edició 1924.

Preu 12 pts.

EL ABOGADO POPULAR

Set magnífics toms enquadernats. Se servirà tota l'obra d'un cop i pot pagar-se a plazos mensuals de 10 pts.

Preu 125 pts. (Sense el port)

ENCICLOPEDIA ESPASA

El millor diccionari del món. Conté cent milions de paraules, deu mil biografies i un milió de ressenyes bibliogràfiques.

Se pot adquirir a plazos en la nostra llibreria.

Ensaimades i panets

En aquest se troben millors que a la PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

d'en Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panets, galletes, biscuits, rollets, i tota casta de pasticaria.

TAMBÉ SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitud i economia

DESPAIG

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

Si voleu menjar bo i llegitímm

Oli d'oliva

dirigu-vos a

D. JUSEP PINA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primer i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

DISPOBLE
D'OLI D'OLIVA